

— να καταδικάσει το καθού και τη Scooters India Limited στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της αναιρέσώς της, με τους οποίους επικαλείται παράβαση του άρθρου 50, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, και, επικουρικός, παράβαση των δικονομικών κανόνων εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, διότι δεν απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της Scooters India Limited στο μέτρο που την έκρινε αβάσιμη.

Η Scooters India Limited είναι η δικαιούχος ενός κοινοτικού σήματος LAMBRETTA, καταχωρισθέντος, μεταξύ άλλων, για «Οχήματα. Μηχανήματα κινήσεως στην ξηρά, τον αέρα ή το νερό» στην κλάση 12 της διεθνούς κατατάξεως. Η αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή με αίτημα να κηρυχθεί η καθής έκπτωση των δικαιωμάτων της επί του σήματος, μεταξύ άλλων, για τα προϊόντα της κλάσεως 12, βάσει του άρθρου 50, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, λόγω ελλείψεως ουσιαστικής χρήσεως. Το αίτημα αυτό έγινε δεκτό από το τμήμα ακυρώσεων του ΓΕΕΑ. Η προσφυγή την οποία άσκησε η Scooters India Limited απορρίφθηκε από το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ως αβάσιμη. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το ΓΕΕΑ ήταν υποχρεωμένο, για λόγους ασφάλειας δικαίου, να λάβει υπόψη του προϊόντα της κλάσεως 12 ως προς τα οποία είχε προβληθεί η ύπαρξη ουσιαστικής χρήσεως, μολονότι τα προϊόντα αυτά δεν ενέπιπταν στον ορισμό των προϊόντων για τα οποία είχε καταχωρισθεί το σήμα.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απαιτώντας από το ΓΕΕΑ να λάβει υπόψη του τη χρήση του σήματος LAMBRETTA η οποία φερόταν ότι έγινε ως προς ορισμένα προϊόντα, όπως ανταλλακτικά, μολονότι τα προϊόντα αυτά δεν εμπίπτουν στον ορισμό των προϊόντων για τα οποία έχει καταχωρισθεί το σήμα LAMBRETTA στην κλάση 12. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, κατά την ορθή ερμηνεία του άρθρου 50, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, μόνον η χρήση προϊόντων τα οποία εμπίπτουν στον ορισμό των αναγραφόμενων στην καταχώριση μπορεί να ληφθεί υπόψη. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ήταν υποχρεωμένο να εφαρμόσει την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-307/10, Chartered Institute of Patent Attorneys (IP TRANSLATOR).

Ως εκ τούτου, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί και η προσφυγή περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως του τμήματος προσφυγών να απορριφθεί.

Η αναιρεσείουσα προβάλλει περαιτέρω, ως επικουρικό λόγο αναιρέσεως, ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το ΓΕΕΑ ήταν υποχρεωμένο να λάβει υπόψη του προϊόντα της κλάσεως 12 ως προς τα οποία είχε προβληθεί η ύπαρξη ουσιαστικής χρήσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε δικονομική παράβαση ακυρώνοντας την προσβαλλομένη απόφαση χωρίς περιορισμό. Αφού δέχθηκε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι ο δικαιούχος του σήματος LAMBRETTA δεν είχε αποδείξει ουσιαστική χρήση του σήματος για κανένα από τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωρισθεί (αλλά υποχρέωσε το ΓΕΕΑ να λάβει παρά ταύτα υπόψη του τη χρήση που έγινε ως προς άλλα προϊόντα της ίδιας κλάσεως), το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να επικυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι δεν είχε γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος για τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίσθηκε.

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 17 Δεκεμβρίου 2014 — Patrick Breyer κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-582/14)

(2015/C 089/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Patrick Breyer

Εναγομένη: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η διεύθυνση πρωτοκόλλου του διαδικτύου (IP) την οποία αποθηκεύει φορέας παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο προσβάσεως στην ιστοσελίδα του αποτελεί ως προς εκείνον δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα σε περίπτωση που τρίτος (εν προκειμένω ο φορέας παροχής υπηρεσιών προσβάσεως στο διαδίκτυο) διαθέτει τις πρόσθετες γνώσεις που απαιτούνται για την εξακρίβωση της ταυτότητας του θιγόμενου προσώπου;
- 2) Αντιτίθεται το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/EK σε εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία ο φορέας παροχής υπηρεσιών δύναται να συλλέγει και να χρησιμοποιεί δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των χρηστών χωρίς τη συναίνεσή τους μόνο προκειμένου, εφόσον τούτο είναι αναγκαίο, να καταστεί δυνατή και να τιμολογηθεί η συγκεκριμένη χρήση του τηλεμέσου από τους εκάστοτε χρήστες, και κατά την οποία ο σκοπός της διασφάλισης της γενικής λειτουργικότητας του τηλεμέσου δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη χρησιμοποίηση των δεδομένων μετά τη λήξη της εκάστοτε χρήσεως του τηλεμέσου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 281, σ. 31.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Δεκεμβρίου 2014 το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση T-543/12, Grau Ferrer κατά ΓΕΕΑ — Rubio Ferrer (Bugui Va)

(Υπόθεση C-597/14 P)

(2015/C 089/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρreseίον: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: S. Palmero Cabezas και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer και Alberto Rubio Ferrer

Αιτήματα

Το αναρreseίον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναρreseιβαλλόμενη απόφαση·
- να εκδώσει νέα απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως με την οποία να απορρίπτει την προσφυγή κατά της προσβληθείσας αποφάσεως ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾ και τον κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽²⁾ καθόσον έκρινε, επί τη βάση εσφαλμένων κριτηρίων εκτιμήσεως, ότι είχαν εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση.